

OPIERZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg opierzy się (1). ◇ praet 3 pl m pers opierzyli się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. opierzyć.

Pięknie odziać się, ozdobić się; w przeni (2) : Lecz fie ci opierzyli/ pięknie s swoiey cnoty/ Ze ich nic pŕtrzyć nie trzebá/ cudzemi forboty. RejZwierz 85v.

opierzyć się czym (1): Vhrowieccy ci idą/ z narodu Greckiego Książę Hurká sławnego/ mieli przodká słwego. Lecz to mnieyŕza gdy fie kto/ słwymi przodki słrzy/ Nalepŕza to gdy fie kto/ słwą cnotą opierzy. RejZwierz 85v.

Synonimy: upiększyć, ustroić się.

Formacje współrdzenne cf PIERZYĆ SIĘ.

Cf OPIERZONY